

σμήνει μένουσα οὐκ ἔα ἀργούς τὰς μελίσσας εἶναι, ἀλλ' ὅς μὲν δεῖ ἔξω ἐργάζεσθαι ἐκπέμπει ἐπὶ τὸ ἔργον, καὶ ὃ ἂν αὐτῶν ἐκάστη εἰσφέρει οἰδέ τε καὶ δέχεται, καὶ σὺζει ταῦτα, ἔστ' ἂν δέη χρῆσθαι· ἐπειδὴν δὲ ἡ ὥρα τοῦ χρῆσθαι ἦκη, διανέμει τὸ δίκαιον ἐκάστη· καὶ ἐπὶ τοῖς ἔνδον δ' ἐξυφαινομένοις κηρίοις ἐφέστηκεν, ὥς καλῶς καὶ ταχέως ὑφαίνηται· καὶ τὸν γιγνόμενον τόκον ἐπιμελεῖται· ἐπειδὴν δὲ ἐκτραφῇ καὶ ἀξιοσερροὶ οἱ νεοσσοὶ γένωνται, ἀποικίζει αὐτούς σὺν τῶν ἐπομένων τινὶ ἡγεμόνι³⁴. Ἡ καὶ ἐμὲ οὖν, ἔφη ἡ γυνή, δεήσει ταῦτα ποιεῖν; Δεήσει μέντοι σε, ἔφη ἐγώ, ἔνδον τε μένειν καὶ οἷς³⁵ μὲν ἂν ἔξω τὸ ἔργον ἢ τῶν οἰκετῶν, τούτους συνεκπέμπειν, οἷς δ' ἂν ἔνδον ἔργον ἐργαστέον, τούτων σοι ἐπιστατήτεον, καὶ τὰ τε εἰσφερόμενα ἀποδεκτέον, καὶ ὃ μὲν ἂν αὐτῶν δέη δαπανᾶν, σοὶ διανεμητέον, ὃ δ' ἂν περιττεύειν δέη προνοητέον καὶ φυλακτέον, ὅπως μὴ ἡ εἰς τὸν ἐν αὐτὸν κειμένη δαπάνη εἰς τὸν μῆνα δαπανᾶται· καὶ ὅταν ἔρια εἰσνευχθῇ σοι, ἐπιμελητέον, ὅπως οἷς δεῖ ἱμάτια γίγνηται· καὶ ὃ γε ξηρὸς σῖτος ὅπως καλῶς ἐδώδιμος γίγνηται, ἐπιμελητέον. Ἐν μέντοι τῶν σοι προσηκόντων, ἔφη ἐγώ, ἐπιμελημάτων, ἴσως ἀχαριστότερον δόξει εἶναι, ὅτι, ὅς ἂν κάμνη τῶν οἰκετῶν, τούτων σοι ἐπιμελητέον πάντων, ὅπως θεραπεύηται. Νῆ Δί', ἔφη ἡ γυνή, ἐπιχαριτώτατον μὲν οὖν, ἢν μέλλωσί γε οἱ κάλως θεραπευθέντες χάριν εἶσεσθαι καὶ εὐνούτεροι ἢ πρόσθεν ἔσεσθαι. Καὶ ἐγώ, ἔφη ὁ Ἰσχύμαχος, ἀγασθεὶς αὐτῆς τὴν ἀπόκρισιν, εἶπον· Ἀρά γε, ὦ γύναι, διὰ τοιαύτας τινας προνοίας καὶ τῆς ἐν τῇ σμήνῃ ἡγεμόνος αἱ μελίσσαι οὕτω διατίθενται πρὸς αὐτήν, ὥστε, ὅταν ἐκείνη ἐκλίπῃ, οὐδεμία οἴεται τῶν μελισσῶν ἀπολειπτέον εἶναι, ἀλλ' ἔπονται πᾶσαι; καὶ ἡ γυνή μοι ἀπεκρίνατο· Θαυμάζοιμ' ἂν, ἔφη εἰ μὴ πρὸς σὲ μᾶλλον ταῖνοι τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα ἢ πρὸς ἐμέ· ἡ γὰρ ἐμὴ φυλακὴ τῶν ἔνδον καὶ διανομὴ γελοία τις ἂν, οἶμαι, φαίνοντο, εἰ μὴ σὺ γε ἐπιμελοῖο, ὅπως ἔξωθεν τι εἰσφέροιτο. Γελοία δ' αὖ, ἔφη ἐγώ, ἡ ἐμὴ εἰσφορὰ φαίνοιτ' ἂν, εἰ μὴ εἴη ὅστις τὰ εἰσνευχθέντα σώζοι· οὐχ ὁρᾷς, ἔφη ἐγώ, οἱ εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν λεγόμενοι ὥς οἰκτεῖρονται, ὅτι μάτην πονεῖν δοκοῦσι; Νῆ Δί', ἔφη ἡ γυνή· καὶ γὰρ τλήμονές εἰσιν, εἰ τοῦτό γε ποιοῦσιν. Ἄλλαι δέ τοι, ἔφη ἐγώ, ἰδία ἐπιμελίσαι, ὦ γύναι, ἡδεῖαί σοι γίγνονται, ὅποταν ἀνεπιστήμονα ταλασίας λαβοῦσα, ἐπιστήμονα ποιήσῃς καὶ διπλάσιον σοι ἀξία γέννηται, καὶ ὅποταν ἀνεπιστήμονα ταμείας καὶ διακονίας παραλαβοῦσα ἐπιστήμονα καὶ πιστήν καὶ διακονικὴν ποιησαμένη παντὸς ἀξίαν ἔχῃς, καὶ ὅποταν τοὺς μὲν σώφρονάς τε καὶ ὠφελίμους τῇ σῇ οἰκῇ ἐξῇ σοι εὖ ποιῆσαι, ἂν δέ τις πονηρὸς φαίνηται, ἐξῇ σοι κολάσαι· τὸ δὲ πάντων ἥδιστον, ἂν βελτίων ἐμοῦ φανῇς, καὶ ἐμὲ σὸν θεράποντα ποιήσῃ, καὶ μὴ δέη σε φοβεῖσθαι, μὴ προΐουσης τῆς ἡλικίας ἀτιμότερα ἐν τῇ οἰκῇ γένῃ, ἀλλὰ πιστεύῃς, ὅτι προσβυτέρα γινομένη, ὅσῳ ἂν καὶ ἐμοὶ κοινῶς καὶ παισὶν οἴκου φύλαξ ἀμείνων γίνῃ τοσοῦτῳ καὶ τιμιωτέρῳ ἐν τῇ οἰκῇ ἔσῃ. Τὰ γὰρ καλὰ τε ἀγαθὰ,

34) Σὺν τινὶ ἡγεμόνι τῶν ἐπομένων αὐτῷ, ὃς ἰδιωτὴς ἔσται τῶν ἐπομένων αὐτῷ.

35) Οἷς μὲν (ἐκ) τῶν οἰκετῶν.